

LBRIS

We know
books

122

FABULE de Esop

122 FABULE de Esop

1. Bradul și măracinele.....	1
2. Doamna și vulpea.....	1
3. Băiețelul și urzicile.....	2
4. Cerbul și lupul	2
5. Câinele și ciobanul.....	3
6. Soarele și vântul	3
7. Broaștele nesăbuite.....	4
8. Fermierul și fiii săi.....	4
9. Privighetoarea și fermierul	5
10. Vulturul și bursucul	6
11. Măgarul și cățelul.....	6
12. Leul și șoricelul	7
13. Muntele care geme	7
14. Cioara însetată	8
15. Păunul și barza.....	8
16. Leul cel lacom	9
17. Cele trei dorințe	9
18. Vulpea fără coadă	10

19. Calul și măgarul.....	10
20. Calul și lupul	11
21. Cele două capre înțelepte	12
22. Vulpea și cocoșul	12
23. Șarpele și furnicile.....	13
24. Lupul și păstorul.....	13
25. Câinele și imaginea sa	14

26. Țăranul și șarpele	14
27. Găina cu ouăle de aur.....	15
28. Broscoiul lăudăros	15
29. Cioara șmecheră.....	16
30. Elefantul și câinele	16
31. Un câine în iesle	17
32. Vulpea și barza	17
33. Lupul și stârcul	18
34. Câinele lacom.....	18

35. Ursul cel prostuț.....	19
36. Iepurele și broaștele.....	19
37. Măgarul și greierele	20
38. Cocoșul și girueta.....	20
39. Mielul și lupul.....	21
40. Șoarecele de oraș și șoarecele de la țară.....	21
41. Boul și calul	22
42. Stejarul și trestia de zahăr.....	22
43. Cămila bolnavă	23
44. Vulpea și capra	23
45. Cei doi cocoși și vulturul.....	24
46. Vulpea și broasca țestoasă.....	24
47. Vulturul și tăietorul de lemne.....	25
48. Cocoșul și nevăstuica	25
49. Bufnița și privighetoarea	26

50. Cămila și șacalul.....	26
51. Lupul și mielul	27
52. Ursul și albinele	27
53. Vulpea și strugurii	28
54. Leul bolnav și vulpea prudentă....	28
55. Pisica cu clopoțel	29
56. Boul și broaștele.....	29
57. Maimuța și pana de lemn	30
58. Ariciul și șerpii	30
59. Vânătorul ambulant și măgarul...	31
60. Vulpea și regele maimuță.....	31
61. Orbul și șchiopul	32
62. Fetița și găina	33
63. Păsările Tittibh și marea.....	33
64. Un lup în blană de oaie	34
65. Gâștele sălbatice și vânătorul de păsări.....	34
66. Cioara și prepelița	35
67. Elefanții și șoarecii	35
68. Yama și papagalul zeului Indra....	36
69. Sacrificiul porumbelului	36
70. Regele păsărilor.....	37
71. Broasca râioasă ca doctor	37
72. Maimuța și albina	38

73. Hoțul și cei patru negustori	38
74. Tigrul, maimuța, șarpele și bijutierul	39
75. Măturătorul și comerciantul bogat	40
76. Prințul cel onest	40
77. Pantofii regelui	41
78. Visul negustorului	41
79. Lupul și oaia	42
80. Cățelușul din fântână	42
81. Leul și iepurele	43
82. Tăietorul de lemne cinstit	43
83. Broasca și șoarecele	44
84. Șopârla	44
85. Gâsca sălbatică și bufnița	45
86. Porcul și oaia	46
87. Câinele nefericit	46
88. Șoricelul isteț	47
89. Porumbeii și cioara	47
90. Cele două pisici	48
91. Respirația leului	48
92. Negustorul și hoțul	49
93. Furnica și musca	49
94. Fermierul și cobra	50
95. Judecătorul viclean	50
96. Falsul înțelept	51
97. Leul și motanul	51

98. Elefantul și șacalul	52
99. Iepurașul fricos	52
100. Semințele de susan	53
101. Cei cinci câini sălbatici	53
102. Vânătorul de șepci	54
103. Un om prost	54
104. Găina cu ouăle de aur	55
105. Fructe dulci, fructe amare	55
106. Grădinarul și maimuțele	56
107. Leul, șacalul, lupul și cămila	56
108. Preotul și hoțul	57
109. Lecția iepurelui	57
110. Roata magică	58
111. Măgarul în piele de leu	58
112. Șacalul și toba	59
113. Șarpele și șoarecele	59
114. Tânăra lăptăreasă	60
115. Elefantul și croitorul	60
116. Lebedele de aur	61
117. Stârcul și mangusta	61
118. Țesătorul și prințesa	62
119. Regele broască și șarpele	62
120. Broaștele care călăreau un șarpe	63
121. Șacalul inteligent	63
122. Cioara și lebăda	64

Bradul și mărăcinele

Într-o pădure deasă, aflată pe un deal, erau mulți brazi înalți și frumoși.

Cel mai înalt dintre ei se lăuda că este cel mai mândru dintre toți. La poalele lui creștea un tufiș de mărăcini, care înflorea cu flori colorate în fiecare primăvară. Odată, bradul cel lăudăros îi spuse mărăcinelui: „Nu te jenezi să stai lângă mine, așa mic, spinos, tufiș urât ce ești?” Tufa de mărăcini s-a întristat, dar nu a răspuns. Într-o zi, doi tăietori de lemne se plimbau prin pădure. Oprindu-se lângă bradul cel înalt,

unul spuse: „Nu crezi că lemnul acestui copac

va fi foarte potrivit pentru casa noastră?” Celălalt a fost de acord,

asa că au început să-l taie cu topoarele. Bradul a strigat către tufa de

mărăcini după ajutor, cerându-i iertare că a fost nepoliticos. Mărăcinele a râs

și i-a răspuns: „Acum, nu-i așa că ți-ai fi dorit să fii un mărăcine, nu un brad mareț?”

Morala: Mai bine sărăcia fără griji, decât bogăția cu pericole.

Doamna și vulpea

O doamnă de la oraș voia să angajeze un cioban pentru oile ei de la țară. Primul care se prezentă pentru post a fost un urs. Doamna i-a cerut să demonstreze cum poate chema turma să vină acasă. Când ursul a început să mormăie tare, toate oile au fugit, speriate! Următorul care s-a prezentat a fost lupul. I s-a cerut să-și arate priceperea. Dar când lupul a început să urle, oile s-au speriat și au fugit din nou. Numai vulpea vicleană a reușit să aducă oile împreună, acasă. Mulțumită, doamna și-a lăsat turma în grija vulpii și a plecat pentru unele treburi în oraș. Vulpea avea acum șansa minunată de a se bucura de câte o oaie la masa de prânz. Când doamna s-a întors din oraș, a cerut explicații pentru oile care lipseau. Vulpea i-a răspuns că în timp ce doamna era plecată, a venit o turmă de elefanți care a luat toate oile. Doamna se supără foarte tare. În altă zi, când doamna nu era acasă, vulpea și-a băgat nasul în putina cu lapte și a lins toată smântâna. Când doamna s-a întors și a întrebat ce s-a întâmplat cu smântâna, vulpea i-a spus că un grup de pisici au atacat-o și au terminat toată smântâna. Uitându-se mai atent, doamna observă urme de smântână pe botul vulpii și imediat își dădu seama că minte, astfel că alungă imediat vulpea mincinoasă.

Morala: Minciunile n-au viață lungă.

Băiețelul și urzicile

Un băiețel se plimba de-a lungul unui râu. Deodată, privirea i-a căzut pe o tufă de urzici frumoasă. Își aminti că mama lui îi spusese că urzicile înțepă destul de tare, la fel ca viespile. Dar urzicile erau așa de drăguțe, încât băiatul s-a apropiat de ele și le-a atins ușor. De îndată ce le atinse, simți o înțepătură în degete. „Au!”, strigă el, și fugi cât putu de repede spre casă. Mama lui îi unse cu o alifie degetele care deveniseră roșii și îi spuse că îl doare înțepătura fiindcă a atins urzicile cu blândețe. Mama îl instrui ca data viitoare, să prindă cu îndrăzneală planta și astfel va simți cât de moale este urzica.

Morala: *Fă lucrurile cu toată inima.*

Cerbul și lupul

Au fost odată un cerb și un lup, care erau prieteni. Într-o zi, cerbului îi era tare foame. Lupul îi spuse: „De ce nu te duci să împrumuți ceva grâu de la vecina noastră, oaia?” Cerbului îi plăcu ideea și s-au dus amândoi la oaie. Cerbul îi spuse: „Sunt flămând și n-am nimic de mâncare. Dă-mi cu împrumut ceva grâu, pe care ți-l voi returna, sigur.” Oaia îi răspunse: „O, nu! Nu pot să-ți dau grâul meu.”

Înțeleptul cerb îi propuse: „Ți-l voi înapoia, sigur. Dar dacă nu ai încredere în mine, ți-l las aici pe lup ca garanție. Când fac rost de grâu și mă întorc să-ți returnez datoria, îl iau înapoi.” Oaia se sperie de-a binelea gândindu-se la șmecheria pe care voiau să o facă cu ea și le spuse: „Lupul e cunoscut ca unul care ia ce-i place și fuge apoi, cât poate de repede. Și tu, la fel, mă poți întrece la viteza cu care alerg. Atunci, cum am să pot să vă găsesc când va veni ziua plății?”

Morala: *Din două lucruri rele nu iese nimic bun.*

Câinele și ciobanul

Era odată într-un sat un cioban care avea o mulțime de oi. Ciobanul mai avea și un câine ca să păzească oile. Ciobanul avea toată încrederea în câine și îl trata cu mare grijă. Într-o zi, ciobanul plecă cu treburi departe de turma sa, pe care o lăsă în grija câinelui. Când reveni, acesta observă sânge pe botul câinelui. Repede, numără oile și văzu că din turmă lipsește o oaie. Căutând-o, găsi după un tufiș trupul oii. Era moartă. De asemenea, observă lângă trupul ei fire din blana câinelui. Ciobanul se supără foc și se hotărî să pedepsească câinele. Câinele începu să-l roage: „Stăpâne, nu mă pedepsi. Am omorât doar o oaie.” Ciobanul îi răspunse: „Mi-ai înșelat încrederea pe care am avut-o în tine.” Spunând acestea, ciobanul alungă câinele pentru totdeauna.

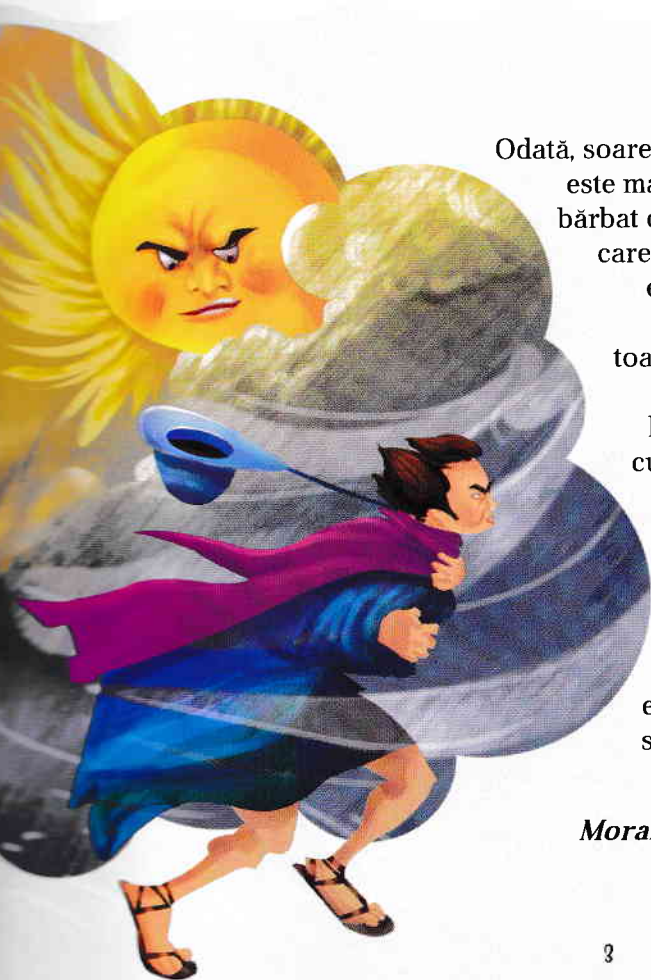
Morala: *Niciodată să nu ai încredere într-o persoană care te-a înșelat odată.*

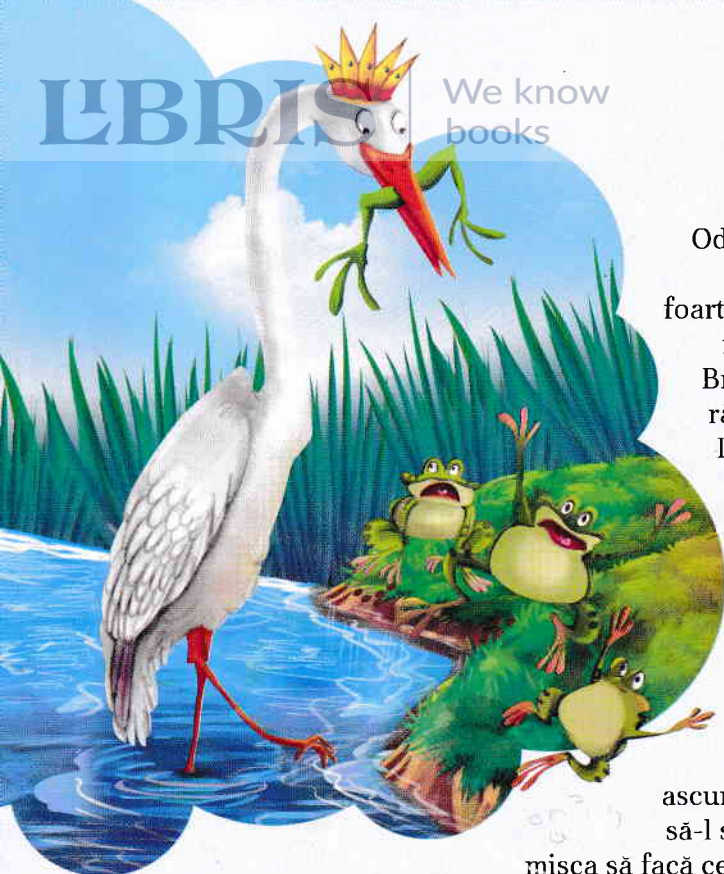

Soarele și vântul

Odată, soarele și vântul s-au certat vrând să afle cine este mai puternic dintre ei. Cei doi au văzut un bărbat care mergea pe drum și au decis că acela care îl va face pe bărbat să-și scoată cămașa, este cel mai puternic dintre ei doi. Vântul a suflat cât a putut de tare, folosindu-și toată puterea, dar cu cât sufla mai puternic, cu atât omul își strângea mai tare hainele în jurul său. S-a acoperit chiar și cu o pelerină, dar tot îi era frig. În cele din urmă, vântul, epuizat, a renunțat. Acum, era rândul soarelui. Soarele a început să strălucească ușor pe drumul pe care mergea bărbatul și acesta își continua mersul mai departe. Soarele nu a făcut niciun efort și nici nu a cheltuit multă energie. Încet-încet, bărbatul a început să se încălzească, apoi din ce în ce mai mult, până când și-a scos cămașa.

Morala: *Acțiunea blândă dă mai multe roade decât cea mai puternică forță.*

Broaștele nesăbuite

Odată, era o colonie de broaște într-un lac noroios. Din această cauză, aici existau foarte puțini pești. Uneori, broaștele topăiau fericite din lac în tufișurile de lângă lac. Broaștele nu aveau niciun conducător, se răsăteau și se bucurau de multă libertate. După ceva timp, au simțit că ar fi trebuit să aibă un rege care să le guverneze.

Așadar, o broască a fost trimisă la Atotputernicul să-i ceară să trimită un rege care să conducă toată colonia lor. Atotputernicul văzând ce creaturi simple și nesăbuite sunt broaștele, le trimise un bușean mare care se rostogoli în colonia lor, cu un zgomot asurzitor. Broaștele s-au speriat și s-au ascuns. După un timp, au îndrăznit să iasă și să-l salute pe „regele” lor. Dar „regele” nu se mișca să facă ceva, nu le dădea niciun fel de legi, nimic.

Broaștele erau nemulțumite de acel bușean inutil care era regele lor și trimise un alt mesager. Atotputernicul cam enervat le trimise o barză. Broaștele admirau acea creatură frumoasă, cu gâtul lung și pene albe. Dar găsind foarte puțini pești în lac, Regele Barză începu să mănânce broaștele, una câte una!

Morala: Este mai bine să nu ai un conducător decât să ai un conducător crud.

Fermierul și fiii săi

Cu mult timp în urmă, era un fermier, care avea patru fii ce se certau zilnic. Fermierul încerca să-i mai potolească, dar nicio metodă n-a mers. Într-o zi, îi veni o idee pentru a le arăta fiilor săi de ce nu este bine să fie dezbinați. El aduse un mănunchi de nuiele și îi spuse fiului mai mare să lege bețele împreună. Apoi, a cerut fiecărui fiu să rupă mănunchiul. Oricât s-au străduit ei, nu au reușit să le rupă. Cu un zâmbet blând, fermierul a început să dezlege mănunchiul. I-a întins fiecărui fiu câte un băț, propunându-i să-l rupă. După cum era de așteptat, în mâinile băieților fiecare băț a fost rup cu ușurință. Adresându-se fiilor săi, fermierul le-a împărtășit o concluzie înțeleaptă: „Ascultați-mă, fiii mei iubiți. La fel cum mănunchiul de bețe a rămas puternic și nu a putut fi făcut surcele, așa și voi, dacă veți fi uniți, veți rămâne nevătămați împotriva oricărei provocări. Dar dacă veți permite să fiți divizați, veți deveni la fel de fragili ca aceste simple bețe.”

Morala: Unitatea înseamnă putere.

Privighetoarea și fermierul

Odată, o privighetoare și-a ascuns cuibul cu ouă într-un câmp de porumb. Ea era îngrijorată că porumbul va fi cules înainte ca puii ei să crească și să învețe să zboare. De fiecare dată când pleca să aducă mâncare pentru pui, le spunea să fie atenți și să asculte tot ce se petrecea în jur și să-i spună când se întoarce acasă tot ce au auzit. Zilele treceau. Într-o seară, puii erau tare speriați. Cel mai tânăr începu: „Fermierul le-a spus fiilor săi să-și cheme prietenii pentru recoltare.” Privighetoarea i-a liniștit, iar a doua zi prietenii nu au venit. Mai târziu, puii au auzit că rudele fermierului vor veni să ajute la strânsul recoltei. Privighetoarea i-a calmat din nou. Dar în ziua următoare, puii au spus că fermierul se va apuca el însuși de recoltat. Privighetoarea i-a liniștit iar: „Când o persoană decide să facă ceva, se apucă și face.” Puii au crescut repede și erau acum gata să zboare. Privighetoarea i-a adunat și au zburat împreună. În cele din urmă, înțelepciunea privighetorii a salvat puii.

Morala: *A fi prevenit înseamnă a fi pregătit pentru a face față.*

Vulturul și bursucul

Un vultur își făcuse un cuib sus de tot, într-un stejar înalt, la poalele căruia viețuia și un bursuc. Deși cei doi nu erau prieteni, fiecare îi respecta felul de trai al celuilalt. Într-o zi, o pisică s-a urcat până la vultur și i-a spus: „Bursucul sapă la rădăcina copacului, iar dacă acest copac va cădea, cuibul tău va fi distrus.” Apoi, pisica a coborât din copac și i-a spus bursucului: „Să nu cumva să pleci de acasă! Vulturul de deasupra ta abia așteaptă ca tu sau cei mici ai tăi să plecați de acasă pentru a o distruge. Atât vulturul, cât și bursucul nu s-au dus, timp de câteva zile, să caute mâncare. Atunci, vulturul s-a gândit să se confrunte cu bursucul: „De ce nu vrei să trăiesc în copac?” Bursucul i-a răspuns: „Nu am nicio problemă cu tine, dar pisica a spus că vrei să-mi demolezi casa.” Amândoi și-au dat seama imediat că pisica a fost de vină. Ei au alungat pisica și au trăit mai departe fericiți.

Morala: *A treia persoană creează întotdeauna neînțelegeri între două persoane.*

Măgarul și câțelul

A fost odată un gospodar care avea un măgar și un câțeluș. Măgarul era harnic și astfel era hrănit bine și avea un grajd frumos și călduros. Câțelul era jucăuș și afectuos. Bărbatul iubea câinele și îl hrănea cu propriile sale mâini. Acest lucru l-a făcut gelos pe măgar. Într-o zi, când stăpânul aranjă masa de prânz, măgarul veni și începu să sară ca un câine! În timp ce țopăia, răsturnă masa, iar vasele s-au spart! El chiar încercă să stea în poala stăpânului său și să-l lingă pe față! Stăpânul s-a speriat, a căzut și a chemat imediat servitorii din casă. Aceștia l-au luat la bătaie pe măgar cu ciomegele. În final, măgarul și-a dat seama de prostia lui și a regretat.

Morala: *Nu copiați pe nimeni orbește. Ceea ce este potrivit pentru unul, poate fi total nepotrivit pentru altul.*

